

πων τῆς ἰδιοκτησίας». Μικρὸν πρὶν ἀποθάνῃ, ἐπέρανε μέγα δίτομον ἔργον περὶ τῆς «κυβερνήσεως τοῦ δήμου». Ἄλλ' εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον γνωστὸν κατέστησεν ἰδίως τὸν Λαβαλαί τὸ περὶ τῆς «Χερσονήσου τοῦ Αἴμου» πόνημα, ἐν ᾧ, ὑποθετήσας ἀβασιάνιστος πάντας τοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων, ἠδίκησεν, ἀνευ μοχθηρᾶς προθέσεως, τὰ λοιπὰ γένη. Μετὰ ζέσεως ἀνεμειγνύτο καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τοῦ Βελγίου, ὑπερμαχῶν τῶν ἰδεῶν τῶν φιλελευθέρων. Ὁ βασιλεὺς Λεοπόλδος ἀπένευμεν αὐτῷ πρὸ μικροῦ τὸν τίτλον τοῦ βαρῶνου.

— Ἡ διὰ Κωχίνης θεραπεία τῶν φθισικῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Ἰξερλς ἐν Βεστφαλίᾳ παρέσχε τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος : μεταξύ 69 φθισικῶν 9 ἐντελῶς ἐθεραπεύθησαν.

— Ἐν Σπέτζι τῆς Ἰταλίας ἐγένοντο δοκιμαίαι πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν γαιανθράκων διὰ πετρελαίου εἰς τὴν θέρμανσιν τῶν μηχανῶν τῶν πολεμικῶν πλοίων, αἵτινες ἐπέτυχον πληρέστατα.

— Οἱ παρὰ τὸ Ραϊνφέλδεν καταρράχται τοῦ Ῥήνου ἔχουσι δύναμιν ἴσην πρὸς 25,000 ἵππους. Ἀπὸ τίνος δὲ μελετᾶται ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν πρὸς κίνησιν μηχανῶν καὶ ἐταιρία συνέστη, ἣτις ἠγόρασε τὸν παρακείμενον γῶρον, ἀλλ' αἱ ἐργασίαι δὲν θ' ἀρχίσωσι πρὸ τοῦ 1893.

— Ὁ ἐν Λονδίνῳ ὁμογενὴς κ. Ἰωνίδης ἐδώρησεν εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν ἰσημερινὸν τηλεσκόπιον ἀντανακλαστικὸν (reflecteur), οὗ τὸ κάτοπτρον ἔχει διάμετρον ἑνδεκα ἀγγλικῶν δακτύλων, ἥτοι εἰκοσιαικτὸ ὑφεκατομέτρων, μὲ μηχανήμα διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν ἢ ἀντιστάθμισιν τῆς κινήσεως τῆς γῆς. Τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο συνοδεύεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν αὐτῷ ὀργάνων.

Μουσικά

Μουσικαὶ συνθέσεις χειρόγραφοι τοῦ Βεετόβεν, τοῦ Χάυδν καὶ τοῦ Μόζαρτ τῶς ἀγνωστοὶ εὐρέθησαν ἐσχάτως ἐν Βιέννῃ. Ἦνεν ἐν ὅλῳ τριάκοντα καὶ μεταξύ τούτων ἐν θαυμάσιον Scherzo τοῦ Βεετόβεν καὶ μία τετραφωνία τοῦ Μόζαρτ. Τὴν αὐθεντικότητα τῶν συνθέσεων ἐβεβαιώσεν ὁ βιενναῖος ἀρχιμουσικὸς Ἐλμεσθέργκερ, ὅστις ἔλαθε καὶ τὴν ἀδειαν τῆς πρώτης ἐκτελέσεως παρὰ τοῦ εὐτυχοῦς κατόχου ἀντ' 100 φιορινίων.

Θεατρικά

Μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ θιάσου Μεράνδρου «ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας» δράμα τοῦ κ. Δ. Κορομηλά, τοῦ ὁποίου ἀπόσπασμα ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε ἐν τῇ Ἔστια.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ἡ καλλιγραφικὴ γραφὴ

Καλλιγραφικὴ ἢ ἐπίσημος γραφὴ εἶνε ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὰ γράμματα ἔχουσι τὸ σὺνηθες κανονικὸν σχῆμα τῶν καλλιγραφικῶν ὑποδειγμάτων.

Οὕτω γράφουσιν οἱ πλείστοι τῶν ὑπαλλήλων, τῶν γραφέων, τῶν ἀντιγραφῶν, ἕκαστοι οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τοῦ ἔργου των εἶνε ὑποχρεωμένοι ὅπωςδὴποτε νὰ γράψωσιν εὐκρινῶς ὥστε ἡ γραφὴ αὕτη εἶνε εἶδος ἁμοιομορφου ἐνδυμχσίας, εἶδος στολῆς. Οἱ γράφοντες δὲ οὕτω ἁμοιομορφῶς καὶ τυπικῶς δυσκόλως δύνανται νὰ κριθῶσιν ἐκ τῆς γραφῆς ταύτης, καὶ ὁ γραφολόγος πρέπει νὰ ἐξετάσῃ μὴπως πλὴν τῆς ἐπισήμου γραφῆς ἔχουν καὶ ἄλλην ἰδιαιτέραν διὰ τὰς σημειώσεις των καὶ τὴν προσωπικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἡ Καλλιγραφικὴ γραφὴ ἄλλως ἀνάγκη εἰς ἀνθρώ-

πους περιορισμένον ἰδεῶν, οὐδεμίαν ἔχοντας αὐτοβουλίαν, ἀλλ' ὑπέικοντας εἰς ξένην θέλησιν καὶ ὑποκύπτοντας εἰς συνηθείας καὶ προλήψεις.

Ἡ Καλλιγραφικὴ γραφὴ ὅλων ὅσοι τὴν μεταχειρίζονται εἶνε σχεδὸν ἁμοία καὶ ἀπαράλλακτος, οὔτε πολὺ ἐπικλινῆ, οὔτε πολὺ ὀρθία, οὔτε πολὺ λεπτή, οὔτε πολὺ χονδρῆ· δὲν ἔχει τι ἴδιον καὶ διακριτικὸν σημεῖον.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ συγχέωμεν τὴν Καλλιγραφικὴν γραφὴν μὲ τὴν εὐανάγνωστον. Ἦμπορεῖ νὰ γράφῃ τι πολὺ καθαρὰ χωρὶς νὰ καλλιγραφῇ.

Ἡ Καλλιγραφικὴ γραφὴ ἢ ἔχουσα τὰ γράμματα χονδροειδῆ πως καὶ ἐξωγυμμένα μαρτυρεῖ ἄνθρωπον ἔχοντα ἀξιώσεις καὶ πολλὴν ἀξίαν ἀποδίδοντα εἰς τὴν μηδαιμότητά του.

Ἡ Καλλιγραφικὴ γραφὴ ἐπιτρέπεται μόνον εἰς μείρακας καὶ κορασίδας, εἶνε δὲ ἀναξία ἐνηλίκων ἀνθρώπων, ἐκτὸς ἂν οὗτοι εἶνε ὑποχρεωμένοι ὡς ἐκ τῆς θεσεῶς των νὰ καλλιγραφῶσιν.

Ἐν γένει εἰς τοὺς ἔχοντας Καλλιγραφικὴν γραφὴν, ὁ γραφολόγος ἀνευρίσκει τὰ ἐξῆς ἠθικὰ ἰσχυρίσματα : Περὶορισμένον πνεῦμα, χυδαῖότητα, μεγάλας ἀξιώσεις, ὑποδοῦλαιον εἰς τὴν συνήθειαν, παιδικὴν ἀπλότητα, καὶ ἐνίοτε μορτίαν.

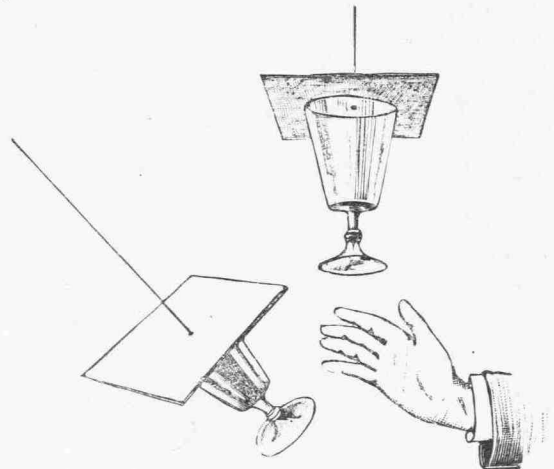
ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Τὸ παρόδοξον ἔκκρεμές

Λάβετε ἐν ποτήριον τοῦ οἴνου καὶ γεμίσατέ το καλῶ νερόν· ἔπειτα σκεπάσατε μὲ ἐν τεμάχιον χονδροῦ χάρτου καὶ ἀναποδογυρίσατέ το διὰ μιάς. Ἐνεκα τῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος ὁ χάρτης θὰ μείνῃ κολλημένος τῶσον καλά, ὥστε, ἐνῶ τὸ ποτήριον εἶνε ἀνάποδα, οὔτε μία σταγὼν ὕδατος θὰ χυθῇ.

Σχετικὸν πείραμα εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς : Εἰς τὸ μέσον τοῦ χονδροῦ χάρτου ἀνοίγετε μικροτάτην τρύπαν, περναῖτε τὴν ἄκραν σπάγου καὶ κἀμνετε κόμβον διὰ νὰ στερεωθῇ, φράττετε δὲ μὲ χηρὸν καλά τὸ μέρος τῆς τρύπας διὰ νὰ μὴ διέρχεται ὁ ἀήρ.

Ἐ Τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ σπάγου δένετε κάπου ὑψηλὰ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου καὶ εἰς τὸ χαρτίον προσκολλᾶτε τὸ ποτήριον, ὅπως εἰς τὸ πρῶτον πείραμα, χωρὶς δὲ κανένα κίνδυνον ὠθῆτε αὐτὸ καὶ ἰδοὺ ὅτι ἔχετε πρωτοτυπίατονον ἔκκρεμές. Πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν ἠμπορεῖτε ν' ἀλείψετε μὲ λίπος τὰ χεῖλη τοῦ ποτηρίου.